

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 81/23

Люксембург, 17 май 2023 г.

Решение на Общия съд по дело T-312/20 | EVH/Комисия

Жалбата на германския производител на електроенергия EVH срещу одобряването от Комисията на покупката на активи на E.ON от RWE е отхвърлена

Общият съд подчертава по-специално, че замяна на активи между независими предприятия не съставлява „една-единствена концентрация“

През март 2018 г. дружествата по германското право RWE AG и E.ON SE обявяват, че искат да пристъпят към комплексна замяна на активи чрез три операции по концентрация (наричана по-нататък „цялостната операция“).

Чрез първата операция, RWE, което участва в цялата верига за доставка на енергия в редица европейски държави, иска да придобие изключителния контрол или съвместния контрол върху някои производствени активи на E.ON, което е доставчик на електроенергия с дейност в редица европейски държави. Втората операция се изразява в придобиването от E.ON на изключителния контрол върху дейностите по разпределение и по търговия на дребно с енергия, както и на някои производствени активи на innogy SE, което е дъщерно дружество на RWE. Що се отнася до третата операция, при нея се предвижда RWE да придобие 16,67 % от дяловете на E.ON.

Първата и втората операция са проверени от Европейската комисия, а третата операция е проверена от Bundeskartellamt (Федерална служба за борба с картелите, Германия).

През април 2018 г. германското предприятие EVH GmbH, произвеждащо електроенергия на територията на Германия както от конвенционални, така и от възобновяеми източници на енергия, уведомява Комисията за желанието си да участва в производството относно първата и втората концентрация и съответно да получи свързаните с тях документи.

Комисията е уведомена за първата концентрация на 22 януари 2019 г. С решение от 26 февруари 2019 г.¹ (наричано по-нататък „обжалваното решение“) Комисията решава да не се противопоставя на концентрацията, за която е уведомена, и я обявява за съвместима с вътрешния пазар на основание член 6, параграф 1, буква б) от Регламент № 139/2004².

EVH³ подава до Общия съд жалба за отмяна на обжалваното решение. Отхвърляйки жалбата, Общият съд

¹ Решение C(2019) 1711 final на Комисията от 26 февруари 2019 г. за обявяване на концентрация за съвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка M.8871 — RWE/E.ON Assets).

² Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201). Съгласно член 6, параграф 1, буква б) от този регламент, ако Комисията установи, че концентрацията, за която е извършено уведомяване, не поражда сериозни съмнения относно съвместимостта си с общия пазар, тя решава да не се противопоставя и я обявява за съвместима с общия пазар.

³ Трябва да се отбележи, че десет други предприятия също са подали жалби за отмяна на това решение. Всичките жалби са отхвърлени, било като недопустими, било по същество. Вж. поредицата свързани дела: решения от 17 май 2023 г., Stadtwerke Leipzig/Комисия, [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln/Комисия, [T-314/20](#), TEAG/Комисия, [T-315/20](#), Naturstrom/Комисия, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden/Комисия, [T-](#)

уточнява, най-напред, понятието „една-единствена концентрация“, що се отнася до замяната на активи. По-нататък, той се произнася за пръв път по задължението на Комисията да публикува решенията, приети на основание член 6, параграф 1, буква б) от регламент № 139/2004. Накрая, той изяснява обхвата на периода, който Комисията трябва да анализира, за да прецени съвместимостта на съответната концентрация с вътрешния пазар, и обсъжда понятието „общо акционерно участие“.

Съображения на Общия съд

Най-напред, Общият съд отхвърля възражението за недопустимост, направено от RWE, което твърди, че EVN няма процесуална легитимация.

В това отношение Общият съд припомня, че съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС физическо или юридическо лице може да обжалва решение, адресирано до друго лице, само ако решението го засяга пряко и лично.

Що се отнася до прякото засягане, Общият съд посочва, че след като с обжалваното решение се позволява незабавното извършване на първата концентрация, то може да доведе до незабавна промяна на положението на засегнатите пазари. Следователно EVN, което е активно на пазара, е пряко засегнато от обжалваното решение.

Що се отнася до личното засягане на EVN, Общият съд припомня, че в случай на решение, с което се установява съвместимостта на концентрация с вътрешния пазар, личното засягане на предприятие трето лице спрямо тази концентрация се определя според, от една страна засягането на положението му на пазара, и, от друга страна, неговото участие в административното производство. В разглеждания случай, предвид значителното участие на EVN в административното производство, положението му на конкурент на страните по концентрацията и потенциалното отражение върху стойността на някои конкретно посочени от EVN инвестиции вследствие на концентрацията, то трябва да се счете за лично засегнато от обжалваното решение.

След това, що се отнася до спора по същество, Общият съд отхвърля най-напред основанието, в чийто рамки Комисията е упрекната, от една страна, че не е проверила третата концентрация, и, от друга страна, че не е счела трите концентрации за съставни части на една-единствена концентрация.

Що се отнася до третата концентрация, Общият съд констатира, че EVN не може да твърди, че тя представлява концентрация по смисъла на член 3 от Регламент № 139/2004⁴.

В това отношение той посочва, на първо място, че жалбата формално се отнася само до решението на Комисията, с което първата концентрация се обявява за съвместима с вътрешния пазар. В това решение обаче няма изрично произнасяне по квалификацията, която трябва да се даде на третата концентрация, с оглед на понятието „концентрация“ и съответно по компетентността на Комисията да прецени съвместимостта ѝ с вътрешния пазар. Поради това EVN не може да иска от Общия съд да се произнесе по въпрос за компетентност, който не е засяган от Комисията в решението, което се обжалва. Освен това, ако EVN е считало, че третата концентрация може да има значение на равнището на Съюза, то е трябвало да подаде жалба до Комисията, за да поиска от нея да я разгледа, като в такъв случай тя би била длъжна да се произнесе по самия принцип на компетентността си като контролиращ орган.

На второ място и при всички положения, придобиването на миноритарно участие може да доведе до поемане на контрол само ако миноритарното участие се придружава от специфични права, осигуряващи изключителен правен контрол, или ако поради особени обстоятелства миноритарният акционер получи изключителен фактически контрол⁵. В разглеждания случай обаче EVN не твърди, че миноритарното участие, придобито от RWE, се е придружавало от специфични права, нито пък доказва, че RWE е придобило изключителен фактически контрол върху E.ON.

[317/20](#), [eins energie in sachsen/Комисия, T-318/20](#), [GGEW/Комисия, T-319/20](#), [Mainova/Комисия, T-320/20](#), [enercity/Комисия, T-321/20](#) и [Stadtwerke Frankfurt am Main Holding/Комисия, T-322/20](#).

⁴ В тази разпоредба, озаглавена „Понятие за концентрация“, са предвидени критериите, на които трябва да отговаря операция, за да бъде счтена за концентрация по смисъла на правото на Съюза.

⁵ Вж. в този смисъл точки 57 и 59 от Консолидираното юрисдикционно известие на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ С 95, 2008 г., стр. 1).

Що се отнася до това дали е възможно трите операции по концентрация да се сметат за съставните части на една-единствена концентрация, Общият съд припомня, че за тази цел трябва да бъдат изпълнени две условия⁶. От една страна е необходимо операциите да са взаимозависими, така че да не е възможно реализирането на едните без другите. От друга страна, резултатът от тези операции трябва да се изразява в предоставяне на едно или няколко предприятия на икономическия контрол, пряк или непряк, върху дейността на едно или няколко други предприятия. С оглед на тези условия **понятието „една-единствена концентрация“ не намира приложение, когато независими предприятия придобиват контрола върху различни целеви обекти, както в случая на замяната на активи.**

В разглеждания случай, от анализа на Общия съд е видно, че цялостната операция отговаря на условието за взаимозависимост, но не и на условието за резултат. Всъщност между трите операции по концентрация няма функционална връзка, тъй като цялостната операция в случая не е операция, чрез която няколко междинни сделки се реализират, за да се постигне контролът върху едно или няколко предприятия от същото или същите предприятия. При това положение, тъй като едното от двете условия не е изпълнено, Комисията надлежно е могла да счете, че трите операции по концентрация не са съставните части на една-единствена концентрация.

При това положение няма никакво противоречие в това Комисията да анализира поотделно първата и втората концентрация, отчитайки същевременно в обжалваното решение последиците, които те съответно имат една спрямо друга.

В това отношение Общият съд в самото начало уточнява, че дори наличието на правилото за приоритет да трябва да се потвърди, съгласно дадената от Комисията формулировка — а именно, че концентрация трябва да се разглежда с оглед на всички операции, за които вече е извършено уведомяване — то не може да се приложи в разглеждания случай. Всъщност за първата концентрация уведомяването формално е предшествовало това за втората концентрация. Общият съд добавя, че предвид взаимозависимостта от правна и фактическа страна между разглежданите концентрации, механичното прилагане на това правило би могло да породи произволни последици за обхвата на анализа на Комисията. Следователно, доколкото тези концентрации имат връзка, позволяваща на Комисията да предвиди вероятните последици за пазара от всяка концентрация, Комисията трябва да ги вземе предвид при цялостната преценка на всички релевантни доказателства, която извършва за всяка от тези операции. Всъщност с оглед на другите операции те съставляват елемент, който Комисията трябва да вземе предвид в своя цялостен анализ на последиците от операцията за вътрешния пазар.

По-нататък, Общият съд отхвърля основанията, в чийто рамки се твърди, че е нарушено правото на ефективна съдебна защита, тъй като публикуването на обжалваното решение е извършено след значителен период от време, припомняйки че публикуването със закъснение на акт на Съюза не се отразява на валидността му.

В рамките на своя анализ Общият съд посочва, че макар в Регламент № 139/2004 да не се предвижда публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* на решенията на Комисията, приети на основание член 6, параграф 1, буква б) от посочения регламент, на практика Комисията все пак се е задължила да публикува такива решения, при това съблюдавайки поверителността, която трябва да се осигурява по отношение на информацията, за която се прилагат професионалната тайна или други съображения, свързани с опазването на обществения ред⁷. Общият съд счита, че такъв подход съответства на задължението на Комисията да гарантира, посредством подходящи мерки за оповестяване, правото на третите лица, които са пряко и лично засегнати от такива решения, на ефективна съдебна защита.

Накрая, Общият съд отхвърля основанията, в чийто рамки се твърди, че Комисията е допуснала явни грешки при преценката на съвместимостта на разглежданата концентрация с вътрешния пазар, по-специално предвид, от една страна, избора на период за анализ, който бил прекалено кратък, и, от друга страна, разглеждането, представено като недостатъчно, на влиянието, което можело да окаже RWE върху E.ON, по-специално с оглед на тяхното общо акционерно участие.

⁶ Вж. в този смисъл съображение 20 и член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 139/2004.

⁷ Вж. т. 2 и 5 от „Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions adopted under the Merger Regulation“ (Насоки за изготвяне на общодостъпни варианти на решенията на Комисията, приети въз основа на Регламента за концентрациите) от 26 май 2015 г.

Що се отнася до периода за анализ, Общият съд припомня, че при контрола върху концентрациите Комисията трябва да прецени дали дадена концентрация може да засегне в значителна степен ефективната конкуренция на вътрешния пазар или на съществена част от него. Такъв прогнозен анализ — който се състои в проверка как дадена концентрация може да измени факторите, определящи състоянието на конкуренцията на даден пазар — изисква мислено да се построят различните причинно-следствени модели, за да се избере най-вероятният от тях. Следователно Комисията трябва да прецени последиците от концентрацията за период, чиято максимална продължителност не може да надхвърля хоризонта на настъпване, с достатъчна степен на сигурност, на определени събития. В този контекст не може да се изисква от Комисията да извършва прогнозен анализ въз основа на обстоятелства, чийто дългосрочни последици тя не е в състояние да предвиди с разумен диапазон на грешка.

Що се отнася до съвкупното влияние, упражнявано от RWE и трето дружество върху E.ON, Общият съд не изключва възможността наличието на общо акционерно участие — а именно притежаването от едни и същи институционални инвеститори на акции в конкурентни предприятия и некоординираните конкурентни последици от него — да намали конкурентния натиск върху другите конкуренти. Същевременно самият ефект от това намаляване по принцип сам по себе си не е достатъчен, за да се докаже наличието на съществено засягане на ефективната конкуренция в рамките на теория за вредите, почиваща на некоординирани последици. В разглеждания случай Общият съд впрочем отбелязва, че EVN не е успяло да посочи признаци, с които може да се установи, че участието на разглежданото трето дружество в капитала на RWE и на E.ON е обстоятелство, показващо че вече е налице тенденция за колективно доминиране. Следователно то не може да упреква Комисията, че е допуснала явна грешка в преценката, тъй като не отбелязала такова обстоятелство.

С оглед на изложените съображения **Общият съд отхвърля жалбата изцяло.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Поддържайте връзка!

